

[Bracher.]

nogen mulighed for at eksistere. Ligeledes er vi meget interesseret i, at man tilgodeser de sygehuse og behandlingshjem, som er af privat karakter, så de fortsat kan drives i den ånd, der ligger til grund for oprettelsen af disse. Principielt anser vi de små enheder for at være bedst for det enkelte menneskes trivsel. Man kommer hinanden mere ved end i de stort anlagte institutioner. Det er derfor vort stærke ønske, at de private institutioners særpræg må bevares.

Når det gælder de økonomiske konsekvenser, står der, som det også er sagt adskillige gange, ikke noget om det i selve lovforslaget, men vi forventer at høre mere om det i udvalget, og vi vil da gerne sige, at vi vil gå ind for en velvillig behandling af dette lovforslag i udvalget.

Kaj Hansen (DKP):

Filosofien bag dette og andre lovforslag er, at man skal lade refusionerne til kommunerne bortfalde og erstatte af generelle tilskud eller bloktilskud, som det også kaldes. Det er da ganske givet, at der er en række områder, hvor det vil være fornuftigt at erstatte refusionsordninger med generelle tilskud til kommunerne og på den måde også være med til at give kommunerne øget bestemmelsesret og øget selvstyre, men vi er af den opfattelse, at der også er områder, der absolut ikke egner sig til at gå over til generelle tilskud fremfor refusionsordninger. Der er i særdeleshed to områder. Det ene er socialforsorgen, og det andet er sundhedsvæsenet.

Jeg synes også, at ministeren i nogen grad erkender dette i sin skriftlige fremsættelse. Der siger han, at også omkring bistandsloven har man været inde på at ændre refusionsordningerne til generelle ordninger, og han siger videre, at beregningerne, som er oversendt til folketingets socialudvalg, viser, at man ikke uden at skabe meget væsentlige forskydninger i beskatningsniveauerne egnsvis og lokalt helt kan ophæve refusioner på det sociale område på nuværende tidspunkt.

Disse utvivlsomt rigtige betragtninger tror vi afgjort også gælder for hele sundhedsvæsenet. For hvad er det, der kan blive resultatet i det lange løb, hvis man lader refusionsordningerne bortfalde? Det kan

blive en ulige og skæv udbygning af hospitalsvæsenet, idet der efterhånden bliver områder, hvor der sker en tidssvarende udbygning af sygehusvæsenet, og områder, der på hospitalområdet bliver tilbagestående. Det er den skævhed, som man kan frygte vil opstå. Erfaringerne viser også, at mange refusionsordninger har medvirket til at sætte skub i kommunerne og animere dem til at rette op på områder, hvor de var bag efter andre kommuner.

Så siger ministeren endvidere, at der ikke sammen med lovforslaget her er bilagt økonomiske redegørelser for, hvordan det vil virke i kommunerne, at regeringen har forhandlet med de kommunale organisationer, men at forhandlingerne ikke er afsluttet på nuværende tidspunkt, og at et af de centrale punkter naturligvis er de økonomiske virkninger egnsvis og lokalt. Så må jeg sige til ministeren: er det ikke nogle flotte bemærkninger at komme med sammen med et lovforslag, når man fortsat har den tåbelige ordning her i folketinget, at ikke alle partier har adgang til de udvalg, hvor disse sager behandles? Jeg må spørge: hvad er det faktisk, man forlanger at vi nu skal tage stilling til, når der ikke foreligger nogle beregninger over virkningerne af dette her for amtskommunerne? Det kunne jo også være, at sporene kunne virke skræmmende. I 1968-69 gennemførte VKR-regeringen en række ændringer af de kommunale refusionsordninger, og så gennemførte man en ordning for sygehusvæsenet, hvorefter man skar refusionen ned fra 65 til de nuværende 35 pct. Hvad bevirkede det? Ja, staten sparede dengang 600-700 mill. kr., men det kom til at betyde, at alene Københavns kommune måtte opkræve 70 mill. kr. mere i skat af den grund, og det var vel at mærke, før kommunen begyndte på Herlev sygehus.

Vi er også bange for, at når man erstatter refusionsordningerne med generelle tilskud, så er sigtet i virkeligheden, at man ønsker at skubbe flere og flere byrder over på amtskommunerne, og hvad vil det så betyde for den enkelte borger, for den enkelte skatteyder? Det er jo sådan, at statsskatten er progressiv, og når man skubber byrder over på amtskommunerne, hvor man har proportional skat, vil det betyde, at man letter byrden for de meget store indtægter og straffer de meget små indtægter. Og man skal være